

Julegåden

Scene 1: Hos kongen

(Kongen sidder behageligt, mens han spiser/driker. Der er trompetfanfarer. Han bliver vartet op, og behandler sine tjenere godt).

Kongen: Nej hvor jeg har det godt – tænk at dette er en helt almindelig hverdag. I er så gode ved mig, og vi har alt hvad, vi har brug for – ja i overflod. Alle burde være konge! Skal vi ikke lige dele et glas vin mere og så underholde os med et spil skak? Vi har jo tid nok til at hygge os i. Det næste vi skal er jo middag kl. seks.

Tjener 1: (Står ved siden af som tjenerne gør) Jo tak det lyder hyggeligt – den er jeg med på. Mhh... rødvin – skønt. Men du kan godt glemme at vinde, for det har jeg tænkt mig at gøre!

Kongen: Griner. Kom bare an.

(Der lyder trompetfanfare igen).

Tjener 2: Meddeler, hans majestæt kongens søn, Prins Susej er hjemvendt. Han venter Kongen i kammerværelset.

Kongen: Neej, juhuhu... jeg havde slet ikke turdet håbe, at han virkelig allerede var kommet tilbage.

Tjener 1: Hvor er det Prins Susej har været?

Kongen: Han har indsamlet viden omkring kongeriget og de folk, som bor her. Jeg håber sådan, det er godt nyt, han har med, jeg vil så gerne, at mit folk skal have det ligeså godt som jeg. Ihh jeg glæder mig til at se ham igen.

Tjener 1: Jamen så skynd dig da af sted.

Scene 2: I kammerværelset

Kongen: Susej – velkommen hjem. Orh hvor er det godt at se dig! Det er som om jeg ikke føler mig hel, når du ikke er her – sådan er det nok med en far og hans søn. (krammer ham).

Susej: Hej far. Jeg har virkelig også glædet mig til at komme hjem igen.

Kongen: Nå, jeg tog lige lidt vindruer og vin med til dig. Er der ellers noget, du har lyst til?

Susej: Åh det skulle da lige være et fodbad, efter at have været på farten.

Kongen: Ja, selvfølgelig. Vil du bringe et dejligt varmt fodbad til min søn?

Tjener 3: Ja, naturligvis – vi nyder også bare sådan, at du er kommet hjem igen. Jeg tror faktisk allerede badet er gjort klart – jeg tjekker lige. (Kommer hurtigt med det).

Kongen: Fint, hvor har vi det godt her på slottet. Hvor er I gode ved os.

Tjener 3: Vi er også bare alle sammen så glade for at være her. Det her er det bedste hjem. Du og prinsen er så gode ved os.

Kongen: Det er dejligt at høre. Nu må du gerne smutte ud og hygge dig med de andre – tak for hjælpen. Nå, fortæl mig nu Susej – hvordan har du haft det?

Susej: Åh, jeg synes slet ikke jeg har tid til at fortælle om mig selv. Far vi må gøre noget. Og det skal gå hurtigt.

Kongen: Jamen hvad mener du da?

Susej: Den er helt galt i kongeriget. Folket har glemte, at du er her – at du er deres konge. De er i stedet blevet helt vilde med et politisk parti, der hedder Mammon-partiet. Partiet har indtaget store dele af byerne og skolerne, og der bliver vist en helt masse om dem i fjernsynet.

Kongen: Mammon. Hvad er det parti ude på – hvad er det de vil?

Susej: De ønsker at få folk over på deres side, sådan at folket ikke længere synes, at de har brug for dig, og på den måde får Mammon-partiet magten i landet.

Kongen: Pyh ha da... Jeg er helt rystet. Hvordan kan det være, vi ikke har opdaget noget?

Susej: De bruger alle lumske kneb. De udnytter alle de ting, som folket godt kan lide – fx penge, TV, magt... De gør en masse gode ting for folket, men jeg har hørt, at når de får magten er det eneste de vil, at de vil spærre folket inde, og mishandle dem, tage deres penge og selv leve i luksus, mens folket lider. De hader både folket og dig.

Kongen: Jeg vil redde mit folk – jeg holder så meget af det! De skal ikke fanges og mishandles – NEJ DET MÅ IKKE SKE, det må ikke ske Susej!
Jeg må af sted – jeg må ud og tale til folket. Jeg vil besejre det onde parti.

Susej: Jeg vidste du ville sige det. Du elsker folket, men du kan ikke gøre det. Alle genkender dig. De hader dig, fordi Mammon har spredt onde rygter om dig. Du kan ikke gøre noget.

Men jeg vil rejse. Jeg kan udklæde mig som en fra folket og på den måde vende dem tilbage til dig.

Kongen: (Græder) Åh Susej... er jeg virkelig nødt til at sende dig – min eneste søn af sted? Det gør mig ondt helt ind i hjertet. (Krammer).

Scene 3: Hos folket

(Der er store valgplakater, hvor der står "Mammon – gør dit liv sjovere", "Mammon – giver dig

succes", "Giv din stemme (dit liv) til Mammon". Folk stresser rundt på gaden – skubber og siger grimme ting. Susej dukker op midt i det hele i almindelig tøj med en lille taske. Han bliver skubbet til).

Menneske 1: Hey idiot – flyt dig! Jeg har ikke tid til at gå heromme bagved. Jeg er nødt til at skynde mig i tøjbutikken inden den lukker. Du ved vel nok, at det er vigtigt, at se godt ud hvis man vil blive til noget – øh... nåh nej, det ved du vist ikke – du ser jo hverken godt ud eller er noget!

Susej: Prøv lige og vent en gang – jeg synes du har nogle meget smukke øjne, og din stemme har en flot klang, men man når slet ikke at opfange det, når du har så travlt og taler så grimt. Du er et fantastisk skaberværk i dig selv – og jeg vil gerne byde dig på en kop kaffe, hvis du vil.

Menneske 1: Hvorfor siger du sådan? Sådan er der ikke nogen, der har talt til mig i mange år. Sådan taler man ikke her i byen mere, for så når vi jo ikke at skabe succes! Jeg har altså ikke tid.

Susej: Det er jeg ked af. Jeg bliver her i byen nogle dage, du må gerne komme igen, hvis du fortryder. (Han bliver skubbet af en anden).

Menneske 2: Nar!
(En gammel dame kommer forbi med tunge poser).

Susej: Lad mig hjælpe dig med poserne.

Gammel dame: Du kan tro nej. Du tager dem garanteret jo. Jeg har heller ikke lyst til at ligne en svækling – det er også derfor jeg har farvet mit hår – gamle er jo ikke just en succes. Hvorfor har du ikke travlt med at tjene penge – du er da ung?

Susej: Jeg synes ikke penge og succes er det vigtigste. Jeg har ikke glemt den gamle konge, og de ting han sagde.

Gammel dame: Åh du mener kong Dug! Ham er der ikke mange, der taler om længere. Ham kunne jeg nu også så godt lide. (Susej tager ubemærket poserne, og den gamle dame retter sig op). Men det er nærmest umuligt at leve efter hans love mere.

Susej: Det er jo et valg. Jeg gør det. Jeg bliver her i byen et par dage. Kom igen så kan I snakke om hvordan vi kan hjælpe hinanden mod Mammon.

Gammel dame. Det vil jeg tænke over... nej jeg kommer i morgen – det er længe siden jeg har følt mig så godt tilpas som jeg har gjort det her de sidste par minutter. Uh... og tak for hjælpen med poserne.

(Det er blevet aften. Susej ligger sig på vejen og sover med et lille tæppe).

Susej: Hvor er her koldt. Hjemme hos min far er der varmt og godt, trygt og jeg har alt. Jeg er prins, men der er ikke en gang én, der har inviteret mig indenfor at sove. Jeg kunne standse det hele med et ord, men jeg vil ikke – de skal selv finde ud af, at de ønsker at blive hos kongen, jeg vil ikke tvinge nogen. Men jeg er stadig glad for, at jeg er taget herhen – tænk hvor streng et liv det må være for alle de her mennesker, og når jeg så oven i købet ved, hvordan det ender for dem – med mishandling – nej nej det må ikke ske!

Brr... hvor er her koldt.

Menneske 2: Ryk dig ind til siden dit hjemløse kræ. Du er vel nok et grimt syn.

Scene 4: Hos Mammon

Leder: Godt I kunne komme. Det går virkelig godt for vores parti. Vi har næsten fået overbevist hele folket om, at det er godt for dem at give deres stemme – deres liv hæ hæ til os – de kommer til at fortryde. Der er kun et par gamle damer og så en underlig mand, der stadig ønsker at leve efter kongens ord. Så jeg har bestemt, at det er nu vi sætter ind!

Mammon-tilhængere: Yes – endelig!

Mammon-tilhænger 1: Hvad er din plan?

Leder: Hmm jo nu skal I høre, Vi skal have lokket dem i en fælde. Folket er så opslugt af materielle ting – penge, tøj, magt, succes, ting... så derfor får

vi dem til at slette deres navn i Kongens bog og i stedet skrive deres navn i vores bog. Vi fortæller dem, at når de skriver deres navn i denne bog, støtter de den gode udvikling, der er i landet, og de vil få masser af succes! Men med små bogstaver skriver vi, ”denne underskrift giver Mammon-partiet magten over personen og alt hvad personen ejer”.

Mammon-tilhænger 2: Hæ hæ fed plan! Åh vi er så onde.

Leder: Jeg er slet ikke i tvivl om at de ikke vil tjekke de små bogstaver – de er så optaget af alt det vi lover dem. Dumme mennesker – de kommer til at fortryde – Ha ha.

Mammon-tilhængere: Ha ha.

Scene 5: På gaden

Gammel dame: Hej igen. Har du godt hørt, at Mammon-partiet holder møde nede på torvet nu? Alle mennesker er nærmest dernede, det er noget med en bog, man skal skrive under i!

Susej: Åh nej, det kan bare ikke være rigtigt! Nej, nej.

Gammel dame: Hvorfor er du så ked af det?

Susej: Åh jamen når de skriver under der, så giver de magten over deres eget liv til Mammon-partiet, og Mammon-partiet er kun ude på at få fat i alle menneskenes ting og derefter mishandle og dræbe menneskerne.

Gammel dame: Hvad siger du?! Åh bare jeg ikke troede på dig, men det gør jeg. Der er noget særligt over dig – jeg stoler på, hvad du siger. Er der ikke noget, vi kan gøre?

Susej: Jo, der er en eneste ting.

Gammel dame: Hvad er det?
(Lang pause).

Susej: Vent et øjeblik – vi ses på torvet.

Scene 6: På torvet

Leder: Ja, så mangler vi bare lige de tre sidste, kom I bare nærmere. Bare streg jeres navn ud her og skriv det her i stedet. Det har kongen ikke noget i mod – I kan jo godt behandle ham som en konge alligevel – han finder ikke ud af det. Fint fint.

Gammel dame (tænker): Åh Jeg kan da ikke forstå, han ikke snart kommer... jeg vil ikke skrive under, men jeg ved ikke, hvordan jeg skal slippe uden om – jeg har brug for hans styrke og hjælp. Orh, der er han.

(Susej går op ved siden af Mammon-partiet, tager sit mennesketøj af (folket måber "nej/åh/se") – står i prinsetøj).

Susej: Hvad er det, I har gjort? Har I da helt glemt kongen, som har givet jer alt det som er af ægte værdi? Han elsker jer så højt, og kan ikke bære, at Mammon-partiet får magten over jeres liv – se selv her i bogen: "Denne underskrift giver Mammon-partiet magten over personen og alt hvad personen ejer".

Folket 1: Åh nej...

Folket 2: Åh hold nu op med det pjat. Han er bare misundelig. Mammon-partiet gør det godt for mig.

Susej: Jeg vil redde jer, men det kan kun lade sig gøre på en eneste måde, og det er, at Jeg skriver mit navn i stedet for jeres, og så kan I rejse hjem til kongen i stedet for mig.

Leder: Nej! Det kan han bare ikke være bekendt, vi kan ikke stille noget op overfor ham, han er jo prinsen.

Folket 1: Det kan du da ikke gøre Prins Susej, du skal ikke tage vores straf – det er så uretfærdigt. Hvorfor vil du gøre det?

Susej (pause – se på dem og derefter ned mod publikum): Jeg gør det fordi jeg elsker jer! Hvad vælger du?

Oplæser: (Matt. 6,24) "Ingen kan tjene to Herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og Mammon."

(Gal. 4,3b-7) "Da vi var umyndige, trællede vi under verdens magter. Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår. Og fordi I er børn af Gud, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader! Så er du da ikke længere træl, men barn. Og er du barn, har Gud også gjort dig til arving."

(ÅSS nr. 102) Julegåden:

*Ham der ejer sol og måne,
lyn og lys og tordenskrald,
får nu andre til at låne
sig et hjem i støvets stald.
Ham, der skabte liv og glæde,
tændte stjerner med sit Ord,
kan man nu blot høre græde
efter tryghed hos sin mor.*

*Ham der holder alt i live,
ligger klynkende af sult.
Den Almægtige vil blive
svag og hjælpeløst forfulgt.
Ham, der er alverdens Herre
overalt på samme tid,
lader vi nu indespærre
af vor hån og mistillid.*

*Ham, der sad på Himmeltrone
er nu blandt os hjemmevandt
for at dømmes og forsone,
ubegribeligt, men sandt!
Svaret på vor julegåde,
på hvorfor han kom herved
for at bringe verden nåde,
er at: Gud er kærlighed!*

